

КОТУХ О.В.

молодший науковий співробітник лабораторії методології і теорії психології Інституту психології імені Г.С. Костюка, м. Київ.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА СТРУКТУРА ПРОВЕДЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО ЕТАПУ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНОВЛЕННЯ АВТЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Котух О.В. Організація та структура проведення емпіричного етапу дослідження становлення автентичності майбутніх психологів. Статтю присвячено проблемі становлення автентичності майбутніх психологів. Представлено короткий аналіз наукових досліджень авторів які займались проблемою особистісного розвитку студента, само актуалізації та автентичності особистості студента. Складено програму констатувального експерименту в якій сформульовано мету, завдання та методи організації констатувального етапу дослідження становлення автентичності студента-психолога.

Дослідження становлення автентичності майбутнього психолога передбачало аналіз сформованості структурних компонентів: (мотиваційно-оцінного (потреба успішно вирішувати професійні завдання, прагнення досягти успіху і показати себе з кращого боку), рефлексивного (аналіз своєї діяльності), емоційного (почуття відповідальності, впевненість у власному успіху), когнітивного («Образ Я») автентичності. Запропоновано та обґрунтовано методичний інструментарій для проведення емпіричного етапу дослідження становлення автентичності у майбутніх психологів.

***Ключові слова:** автентичність, становлення, студент-психолог, методи дослідження, мотиваційно-оцінний компонент, рефлексивний компонент, когнітивний компонент, емоційно-оцінний компонент.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими практичними завданнями. Становлення автентичності особистості майбутнього психолога є однією з головних проблем сучасної психології. Оскільки мова йде про студента-психолога, тоді, під особистісним становлення майбутнього професіонала розглядатимемо розвиток особистості у процесі професійної освіти. З метою вивчення предмета дослідження необхідно вивчити спонукальні причини особистісного становлення майбутнього психолога.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких розглянуто тенденції розв'язання даної проблеми. Сучасна українська психологія має в своєму арсеналі значну кількість наукових праць, присвячених особистісному розвитку студентів, зокрема дослідженням самоактуалізації та автентичності особистості студента (Г.О. Балл, І.Д. Бех, О.Ф. Бондарчук, Л. Божович, І.С. Булах, В.Л. Зливков, О.А. Донченко, Л.М. Карамушка, З.С. Карпенко, Г.С. Костюк, О.М. Кочубейник, С.Б. Кузікова, Г.В. Ложкін, С.Д. Максименко, Н.В. Чепелева та ін.), проблема автентичності була позначена і в різних напрямках закордонної психології: екзистенційній (Д. Бьюдженталю,

А. Ленгле), гуманістичній (К. Роджерс, С. Мадді, А. Маслоу, та ін.); психології буття (З.І. Рябікіна, Ю.В. Сорокіна, М.В. Рагуліна).

Формулювання цілей та завдань статті. Метою статті виступає обґрунтування організації констатувального етапу дослідження становлення автентичності майбутнього психолога.

Метою констатувального етапу роботи було визначення становлення автентичності майбутніх психологів задля подальшого розроблення концепції, змісту, структури, методів, форм та моделі становлення автентичності майбутніх психологів.

У процесі емпіричного дослідження вирішувалися такі завдання:

- дослідити особливості становлення автентичності майбутніх психологів;
- визначити чинники становлення автентичності майбутніх психологів;
- окреслити можливості розвитку автентичності майбутніх психологів.

Для вирішення поставлених завдань та перевірки висунутих гіпотез застосовувалися різноманітні методи, зокрема:

- методи збирання інформації (психодіагностика, анкетне опитування, експертне оцінювання);
- кількісні (математичні та статистичні методи) та якісні (аналіз, синтез, порівняння) методи опрацювання експериментальних даних;
- інтерпретаційні методи (визначення закономірностей, формулювання підсумків та висновків).

Вклад основного матеріалу дослідження. Аналіз вищезазначених авторів свідчить, що проблема становлення автентичності у майбутніх психологів залишається ще недостатньо досліджуваною.

Дослідники визначають поняття автентичність по-різному: як оптимізацію духовно-морального розвитку і теорії особистісно-зорієнтованого виховання (І.Д. Бех); процес життєтворення особистості пов'язує автентичність (Т.М. Титаренко); як, структурування особистісного досвіду методами психологічної герменевтики з метою перетворення людини на «автора своєї долі» (Н.В. Чепелева); як «справжність» особистості, її «тотожність» самій собі (К. Роджерс, А. Маслоу); як синонім «Я» людини в контексті психології самосвідомості (К. Юнг); як категорію «автентичний спосіб буття» розглядають представники психології буття (З.І. Рябікіна, Ю.В. Сорокіна, М.В. Рагуліна).

Ключовим у дослідженні впливу чинників на становлення автентичності студента-психолога є розуміння активності суб'єкта як сутнісної форми та умови реалізації особистості (М.Й. Боришевський, Г.С. Костюк, С.Д. Максименко та ін.), зв'язку між поведінкою, діяльністю й особистістю (О.М. Леонтьєв, С.Л. Рубінштейн, Г.С. Костюк, та ін.), позицію людини у світі, що задана системою загальних смислових утворень (Б.С. Братусь), мотиваційного стрижня особистості (Г.О. Балл, О.П. Саннікова та ін.),

значущість професійної підготовки та взаємообумовленість професійної підготовки і особистісного становлення майбутнього фахівця (А.К. Маркова, О.П. Саннікова, В.Л. Зливков, С.О. Лукомска та ін.), а також статусно-рольовими соціальними характеристиками життя (Б.Г. Ананьєв) [5, 9].

Для збору первинної емпіричної інформації використовувалися психодіагностичні методики. Для опрацювання дослідницьких даних і розрахунку статистичних показників використовувалася прикладна комп'ютерна програма SPSS 21.00, зокрема непараметричні статистичні критерії. Програма констатувального етапу дослідження подана у таблиці 1.

Таблиця 1.

Програма констатувального етапу експериментального дослідження

Назва етапу	Зміст експериментальної роботи
Підготовчий	- аналіз наукової літератури з проблеми автентичності майбутніх психологів; - обґрунтування поняття, структури та рівнів становлення автентичності майбутніх психологів; - підбір методик дослідження розвитку автентичності майбутніх психологів
Констатувальний	- дослідити особливості становлення автентичності майбутніх психологів; - визначити чинники становлення автентичності майбутніх психологів; - окреслити можливості розвитку автентичності майбутніх психологів.
Результуючий	- узагальнення результатів констатувального етапу експерименту; - створення моделі становлення автентичності майбутніх психологів

Констатувальний етап дослідження, метою якого було визначення особливостей становлення автентичності у майбутніх психологів, проводилося протягом 2017 - 2018 років. Дослідження проводилось на базі: Київського університету імені Бориса Грінченка, Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова та Національного авіаційного університету віком (від 18 до 22 років).

Вибіркову сукупність утворили студенти педагогічних університетів 1 – 5 курсів (226 осіб). У дослідженні ми прагнули охопити студентів усіх років навчання. Отже вибірка з 1 курсу становить – 79 осіб (34,9%); 2 курсу – 66 осіб (29,2%); 3 курсу – 34 особи (15,1%); 4 курсу - 34 особи (15,1%); 5 курсу – 13 осіб (5,7%). Серед досліджуваних було 98 чоловіків та 128 жінок, що у процентному відношенні становить 56,6 % та 43,4 % відповідно.

Організація дослідження становлення автентичності майбутніх психологів також передбачала аналіз сформованості мотиваційного, рефлексивного, когнітивного, емоційного компонентів. В таблиці 2 наведено

критерії, показники, і, відповідно, методики діагностики дослідження становлення автентичності майбутнього психолога.

Таблиця 2.

Методи дослідження емпіричних показників становлення автентичності майбутніх психологів

Компонент	Критерій	Показники	Методики
Мотиваційно-ціннісний	Потреба успішно вирішувати професійні завдання, інтерес до процесу їх вирішення, прагнення досягти успіху і показати себе з кращого боку і тощо.	Інтерес майбутніх психологів до професійного розвитку та зростання	опитувальник «Мотивація успіху і боязнь невдачі» А.А. Реан.
Рефлексивний та когнітивний	«Образ Я», готовність до пошуку вирішення проблем, аналіз своєї діяльності	- уявлення майбутнім психологом своїх здібностей, зовнішність, соціальну значущість; - актуалізували рефлексивну позицію майбутнього психолога, формували його позитивне самосприйняття, стимулювали процеси самоствердження	методика «Шкала автентичності особистості (The Authenticity Scale, А.М. Wood, Р.А. Linley, 2008)»; Самоактуалізаційний тест» (САТ) в адаптації Ю.Є. Альшиної, Л.Я. Гозмана, М.В. Загики та М.В. Кроз; методика дослідження особистісної ідентичності (МДОІ) Л.Б. Шнейдер
Емоційно-оцінний	Почуття відповідальності, натхнення та впевненість у власному успіху	Прагнення до самовдосконалення, самокритичності, впевненість у собі, почуття власної гідності, прояв вольових зусиль у розв'язанні навчальних і професійних проблем	опитувальник «Шкала емоційного відгуку» А. Меграбяна і Н. Епштейна в адаптації Орлова Ю.М. і Емельянова Ю.Н.

Для дослідження мотиваційно-ціннісного компонента було обрано опитувальник Реан А.О. «Мотивація успіху і боязнь невдачі».

Методика складається із 20 запитань, на кожне з яких необхідно дати позитивну або негативну відповідь. Провідною функцією мотиву досягнення є спонукання працівника до досягнення успіху в діяльності, а мотиву уникнення невдач – у спонуканні особи до запобігання неуспіху, поразки. У результаті дослідження А.О. Реана встановлено, що мотивація досягнення успіху має позитивний характер. При такій мотивації студент спрямовує свої дії на досягнення конструктивних, вагомих й позитивних результатів. В основі активності особистості функціонує її надія на успіх та потреба в досягненні успіху [8].

Мотивація є однією з складових професійної компетентності майбутніх психологів, оскільки від мотивації залежить активність особистості в опануванні нею необхідного рівня професійної підготовки. Адже успіх у певному виді діяльності (в тому числі і навчальній) залежить не лише від здібностей студентів, отриманих ними знань і вмінь, а й від прагнення здобути належний рівень професійної підготовки, щоб досягти успіху у майбутній роботі за фахом. Індивіди з високим рівнем мотивації більше працюють над власним самовдосконаленням і професійним становленням і, як правило, досягають кращих результатів [3].

Якісна характеристика мотивів, перш за все, пов'язана з виділенням мотивів зовнішніх і внутрішніх. До зовнішніх відносять: покарання і нагорода, загроза і висування вимог, матеріальна вигода, внутрішньо груповий тиск, очікування майбутніх благ і т.д. До внутрішніх мотивів відносять орієнтацію на процес і результат, які спонукають людину до досягнення своєї мети, наприклад, інтерес до самих знань і допитливість, прагнення підвищити культурний і професійний рівень.

Наведемо узагальнений портрет представників двох типів мотивації, орієнтованих відповідно на успіх чи невдачу.

Мотивація успіху - однозначно позитивна. При такій мотивації дії людини спрямовані на досягнення конструктивних, позитивних результатів. Особистісну активність визначає потребу в досягненні успіху.

Особи цього типу зазвичай активні, ініціативні. Якщо зустрічаються перешкоди, шукають способи їх подолання. Продуктивність діяльності і ступінь її активності меншою мірою залежать від зовнішнього контролю. Відрізняються наполегливістю в досягненні мети. Схильні планувати своє майбутнє на великі часові інтервали. Вважають за краще брати на себе середні за рівнем труднощів або дещо завищені, хоча і здійсненні зобов'язання. Ставлять перед собою реалістичні цілі; якщо ризикують, то ощадливо. Зазвичай, такі якості забезпечують позитивний результат, істотно відмінний як від незначних досягнень при занижених зобов'язаннях, так і від випадкового везіння - при завищених. Схильні до перебільшення своїх невдач в світлі досягнутих успіхів. При виконанні завдань проблемного характеру, а також в умовах дефіциту часу результативність діяльності, як правило, покращується. Схильні до сприйняття і переживання часу як «цілеспрямованого і швидкого». Привабливість завдання зростає пропорційно її складності. Особливо це проявляється на прикладі

добровільних, а не нав'язаних ззовні зобов'язань. У разі ж невдалого виконання такого «нав'язаного» завдання його привабливість залишається, тим не менш, на колишньому рівні.

Мотивація боязні невдачі відноситься до негативної сфери. При даному типі мотивації людина прагне, перш за все, уникнути зриву, невдачі, осуду, покарання. Очікування негативних наслідків стає в даному випадку визначальним. Ще нічого не зробивши, людина вже боїться можливого провалу і думає про шляхи його запобігання, а не про способи досягнення успіху.

2. *Когнітивний компонент та рефлексивний компонент* уявлення індивідом про свої здібності, зовнішність, соціальну значущість, розуміння себе, формування індивідуального стилю, досягнення адекватної професійно-особистісної самооцінки, прогнозування й аналіз результатів своєї праці та вдосконалення професійної діяльності.

Так, Р.В. Каламаж розглядає когнітивний компонент як взаємозв'язок, взаємопроникнення, взаємопроекція різномодальних та різноаспектних «Образів Я». Р.В. Каламаж також зауважує, що диференціація цілісного «Я-образу» відбувається відповідно до потреб, бажань, можливостей, здібностей, цінностей, цілей, знань особистості, що забезпечує основу особистісного самовизначення й дієвість «Я-образу» в плані самовдосконалення, саморозвитку та самопроектуванні [4].

Показником рефлексивного компонента в структурі готовності до професійної діяльності є сформованість рефлексивної позиції (характер оцінки педагогом себе як суб'єкта інноваційної діяльності). Функції рефлексивного компонента включають в себе: вироблення навичок самоконтролю та самооцінки, уміння об'єктивно усвідомлювати рівень розвинутості особистісних якостей, що забезпечують готовність до майбутньої професійної діяльності. Таким чином, рефлексивний компонент виконує функцію контролю і спрямований на об'єктивацію і операційну корекцію процесу підготовки студента-психолога до майбутньої професійної діяльності [6].

Діагностичним інструментарієм для дослідження когнітивного та рефлексивного компонентів було визначено такі методики:

1) методика «Шкала автентичності особистості (The Authenticity Scale, A.M. Wood, P.A. Linley, 2008)»[12] яка складається із 12 тверджень. Методику поділено на три шкали: «Необмеженість іншими» (в оригіналі Сприймання зовнішніх впливів), «Знання та прийняття себе» (Самовідчуження) і «Автентичний самовираз» (Автентичне життя).

Методика дослідження автентичності значною мірою базується на ідеях гуманістичної психології К. Роджерса, зокрема на концепції Barrett-Lennard's (1998), згідно з якою автентичність полягає у знанні й прийнятті себе (Я контактую із «справжнім» собою); автентичному самовиразі (Я завжди роблю те, у що вірю) та необмеженості іншими (Інші люди не можуть сильно впливати на мене). Для оцінки виразності автентичності як риси особистості підраховуються бали за кожною шкалою окремо та визначається

сума балів за усіма шкалами. Чим вищий загальний показник тим вищий рівень автентичності особистості.

2) Самоактуалізаційний тест» (САТ) в адаптації Ю.Є. Альшиної, Л.Я. Гозмана, М.В. Загики та М.В. Кроз.[2] Тест складається з 126-ти пунктів, кожен з яких містить два судження ціннісного чи поведінкового характеру. За допомогою «САТ» в нашому дослідженні було визначено рівень самоактуалізації особистості студентів-психологів, що включає механізм самовизначення особистості, що безпосередньо співвідноситься з ціннісно-смісловою ієрархією особистості, внаслідок чого розкривається і актуалізується її внутрішній потенціал, усвідомлюються та відкриваються емоційні, інтелектуальні та орієнтувально-адаптаційні можливості особистості;

3) методика дослідження особистісної ідентичності (МДОІ) Л.Б. Шнейдер [11, С. 64]. Методика дослідження особистісної ідентичності дозволяє виявити тип особистісної ідентичності. Згідно з визначенням Л.Б. Шнейдер «особистісна ідентичність є самореферентність, тобто відчуття і усвідомлення унікальності» Я »в його екзистенції і неповторності особистісних якостей, при наявності своєї приналежності соціальної реальності». Особистісна ідентичність конструюється з наступних складових: спілкування, досвід і ролі, які породжують ідентичність, а також мова, через яку ідентичність має свій прояв.

Дослідження *емоційно-оцінного компоненту* включає здатність розуміти власний емоційний стан у ситуації пошуку та перетворення потрібної інформації; здатність достойно переживати відсутність результату, долати різноманітні перешкоди у процесі роботи; здатність відкрито ділитися своїми почуттями і переживаннями; цілеспрямованість дій; терпіння і володіння собою в стресових або критичних ситуаціях; наполегливість в опануванні знань у галузі психології, умінь та навичок у використанні нових інформаційних технологій у професійній сфері; наполегливість у досягненні цілей самоактуалізації та саморозвитку; прояв вольових зусиль у розв'язанні навчальних і професійних проблем; прояв ініціативності, сміливості, принциповості в розробці і здійсненні навчальних і професійних проектів.

Для дослідження емоційного компоненту обрано опитувальник А. Меграбяна і Н.Епштейна «Шкала емоційного відгуку» [9] який дозволяє проаналізувати загальні емпатичні тенденції досліджуваного, такі її параметри, як рівень вираженості здатності до емоційного відгуку на переживання іншого і ступінь відповідності/невідповідності знака переживань об'єкта і суб'єкта емпатії.

Діагностика здатності до емпатії дуже важлива при професійній підготовці майбутніх психологів. Методика «Шкала емоційного відгуку» дозволяє проаналізувати загальні емпатичні тенденції респондента, такі його параметри, як рівень вираженості здатності до емоційного відгуку на переживання іншої і ступінь відповідності/невідповідності знака переживань об'єкта і суб'єкта емпатії

Опитувальник складається з 25 суджень закритого типу - як прямих, так і зворотних. Випробуваний повинен оцінити ступінь своєї згоди / незгоди з кожним із них. Шкала відповідей (від «повністю згоден» до «повністю не згоден») дає можливість виразити відтінки відношення до кожної ситуації спілкування. В порівнянні з вихідним варіантом опитувальника дещо змінена шкала відповідей, складені таблиці перерахунку «сирих» балів у стандартні оцінки.

Висновки. Організація вищенаведеного емпіричного дослідження становлення автентичності студента-психолога надає можливість побудувати програму констатувального експерименту, структурувати його етапи, та обґрунтувати методи дослідження емпіричних показників становлення автентичності особистості майбутніх психологів. Таким чином, сформована стратегія дослідження дозволяє визначити зміст та завдання експериментальної роботи.

Список використаних джерел

1. Аврамчук Л. А. Формування активної пізнавальної діяльності студентів / Л.А. Аврамчук // Педагогіка і психологія. - 2007. - № 3. - С. 122-125.
2. Алешина Ю.Е., Гозман Л.Я., Дубовская Е.М. Социально – психологические методы исследования супружеских отношений. (Спецпрактикум по социальной психологии). – М.: Изд-во Моск. Унив-та, 1987. – 120 с.
3. Божович Л. И. Проблемы формирования личности / Под. ред. Д. И. Фельдштейна. – М.: Ин-т практической психологии, Воронеж: НПО «МОДЕК», 1997. – 352 с
4. Каламаж Р.В. Психологія формування професійної Я-концепції майбутніх юристів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. псих. наук : спец. 19.00.07 «вікова та педагогічна» / Р.В Каламаж. – Київ, 2010. – 45 с.
5. Котух О.В. Інтегративний підхід до дослідження особливостей становлення автентичності майбутніх психологів / О.В. Котух // Актуальні проблеми психології. Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України. Том XIV: Методологія і теорія психології. – Випуск 1. Київ – Ніжин. Видавництво « ПП Лисенко М.М.». 2018. – С. 165-174.
6. Кулаківська Ю. С. Педагогічна рефлексія як засіб формування професійної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови ДНЗ [Електронний ресурс] / Ю. С. Кулаківська // Вісник психології і педагогіки : Збірник наук. праць / Педагогічний інститут Київського університету імені Бориса Грінченка, Інститут психології і соціальної педагогіки Київського університету імені Бориса Грінченка. – Випуск 7. – К., 2012. – Режим доступу до збірника : http://www.psyh.kiev.ua/Збірник_наук._праць._Випуск_7 Дата доступу: 18.03.2013
7. Методологічні закономірності формування автентичності фахівців соціономічних професій: монографія / В.Л. Зливков, С.О.

Лукомська, С.О. Копилов [та ін.] ; за ред. В.Л. Зливкова. – К.: Видавничий дім “Слово”, 2017. – 336с.

8. Реан А.А., Коломинский Я.Л. Социальная педагогическая психология. / А.А. Реан, Я.Л. Коломинский. - СПб.: Издательство «Питер», 2000. - 416 с.

9. Рогов Е.И. Настольная книга практического психолога: Учеб. пособие: В 2 кн. – М.: Владос- Пресс, 2003. – Кн. 2: Работа психолога со взрослыми. Коррекционные приемы и упражне- ния. – 480 с.

10. Філоненко М.М. Психологія особистісного становлення майбутнього лікаря : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора. псих. наук : спец. 19.00.07 «вікова та педагогічна» / М.М. Філоненко. – Київ, 2016. – 42 с.

11. Шнейдер, Л.Б. Личностная, гендерная и профессиональная идентичность: теория и методы диагностики : пособие / Л.Б. Шнейдер. – Москва : МПСИ, 2007. – 128 с.

12. Wood A.M., Linley A., Maltby J. and etc. The Authentic Personality: A Theoretical and Empirical Conceptualization and the Development of the Authenticity Scale // Journ. of Counseling Psychology, - 2008. - V. 55. № 3. - P. 385399.

References transliterated

1. Avramchuk L.A. (2007) *Formuvannya aktivnoi' piznaval'noi' diyal'nosti studentiv* [Formation of active cognitive activity of students] *Pedagogika i psikhologiya*. № 3. P.122-125. (in Ukrainian)

2. Aleshina YU.Ye., Gozman L.YA., Dubovskaya Ye.M. (1987) *Sotsial'no – psikhologicheskiye metody issledovaniya supruzheskikh otnosheniy*. [Socio - psychological methods for the study of marital relations] Moscow. (in Russian)

3. Bozhovich L.I. (1997) *Problemy formirovaniya lichnosti* [Problems of personality formation] Moscow «MODEK» (in Russian)

4. Kalamazh R.V. (2010) *Psykhologhiya formuvannya profesynoyi YA-kontseptsii maybutnikh yurystiv* [Psychology of Formation of Professional Self-Concept of Future Lawyers] *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv. (in Ukrainian).

5. Kotukh O.V. (2018) *Intehratyvnyy pidkhid do doslidzhennya osoblyvostey stanovlennya avtentychnosti maybutnikh psykhologiv* [An integrative approach to the study of the features of becoming the authenticity of future psychologists] *Aktualni problemy psykhologhiyi*, 1, 65-174. (in Ukrainian).

6. Kulakivs'ka YU. S. (2012) *Pedahohichna refleksiya yak zasib formuvannya profesynoyi kompetentnosti maybutnoho vchytelya inozemnoyi movy DNZ* [Pedagogical reflection as a means of forming the professional competence of a future teacher of a foreign language at preschool educational institution] *Visnyk psykhologhiyi i pedahohiky*. 7 http://www.psyh.kiev.ua/Збірник_наук._праць._Випуск_7 Data dostupu: 18.03.2013

7. Zlivkov V.L., Lukoms'ka S.O., Kopilov S.O. (et al.) (2017) *Metodologíchní zakonomírnosti formuvannya avtentichnosti fakhívtsív sotsíonomíchnikh profesíy* [Methodological zakonomírnosti formuvannya avtentichnosti fakhívtsív sotsíonomíchnikh profesíy] Kyiv (in Ukrainian)
8. Rean A.A., Kolominskiy YA.L. (2000) *Sotsial'naya pedagogicheskaya psikhologiya*. [Social pedagogical psychology] St. Petersburg (in Russian)
9. Rogov E.I. (2003). *Nastol'naya kniga prakticheskogo psikhologa* [Handbook of Practical Psychology]. Moscow, Vlasos-Press (In Russian)
10. Filonenko M.M. (2016) *Psykholohiya osobystisnoho stanovlennya maybutnoho likarya* [Psychology of personal formation of the future doctor] *Extended abstract of Doctor's thesis*. Kyiv. (in Ukrainian)
11. Shneyder, L.B. (2007) *Lichnostnaya, gendernaya i professional'naya identichnost': teoriya i metody diagnostiki* [Personal, gender and professional identity: theory and methods of diagnosis], Moscow (in Russian)
12. Wood A.M., Linley A., Maltby J. and etc. (2008) The Authentic Personality: A Theoretical and Empirical Conceptualization and the Development of the Authenticity Scale // *Journ. of Counseling Psychology*, - 2008. - V. 55. № 3. - P. 385399.

Котух Е.В. Организация и структура проведения эмпирического этапа исследования становления подлинности будущих психологов. Статья посвящена проблеме становления подлинности будущих психологов. Представлены краткий анализ научных исследований авторов которые занимались проблемой личностного развития студента, самоактуализации и подлинности личности студента. Составлена программа констатирующего эксперимента в которой сформулированы цель, задачи и методы организации констатирующего этапа исследования становления подлинности студента-психолога.

Исследование становления подлинности будущего психолога предусматривало анализ сформированности структурных компонентов: (мотивационно-ценного (потребность успешно решать профессиональные задачи, стремление добиться успеха и показать себя с лучшей стороны), рефлексивного (анализ своей деятельности), эмоционального (чувство ответственности, уверенность в собственном успехе), когнитивного («Образ Я») подлинности. Запропоновано и обоснованно методический инструментарий для проведения эмпирического этапа исследования становления подлинности в будущих психологов.

Ключевые слова: *аутентичность, становление, студент-психолог, методы исследования, мотивационно-оценочный компонент, рефлексивный компонент, когнитивный компонент, эмоционально-оценочный компонент.*

Kotukh O. Organization and structure of the empirical stage of the study of the authentication of future psychologists. The article deals with the problem

of authentication of future psychologists. A short analysis of the scientific researches of the authors who dealt with the problem of the student's personal development, actualization and authenticity of the student's personality is presented. The program of the ascertaining experiment in which the purpose, tasks and methods of organizing the ascertaining stage of the study of the authentication of the student-psychologist is formulated.

The study of becoming authentic future psychologist involved the analysis of the formation of structural components: (motivational-value (the need to successfully solve professional tasks, the desire to succeed and show themselves for the best), reflexive (analysis of their activities), emotional (sense of responsibility, confidence in their own) , Cognitive ("I Am") Authenticity: Methodical tools have been proposed and substantiated for conducting the empirical phase of future authentication research psychology.

Keywords: *authenticity, becoming, student-psychologist, research methods, motivational-evaluation component, reflexive component, cognitive component, emotional-evaluation component.*